

13354 *LLEI ORGÀNICA 7/2002, de 5 de juliol, de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal.* («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem y entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Sovint s'advertix que els senadors i diputats no tenen coneixement previ dels procediments que els afecten i l'adquirixen a través de la sol·licitud del suplicatori o dels mitjans de comunicació. En altres ocasions coneixen l'existència del procediment, però no saben exactament de què se'ls acusa perquè no se'ls ha donat una còpia de la denúncia o querella, no se'ls ha permès conèixer les actuacions, declarar davant del jutge, proposar proves i exercir els altres drets comuns de qualsevol imputat.

Les situacions indicades fan de pitjor condició els senadors i diputats en l'exercici dels drets i les garanties de defensa que l'article 24.2 de la Constitució reconeix a tots en l'àmbit penal. A més, facilita la remissió no justificada al Tribunal Suprem de procediments que afecten els aforats i la consegüent elevació de suplicatoris, que podrien evitar-se si aquells hagueren pogut oferir la seua versió dels fets. Així, s'encoratja la presentació de querelles o denúncies malicioses, que busquen la repercussió mediàtica derivada de la sol·licitud de suplicatori i de la intervenció del Tribunal Suprem.

Els anteriors inconvenients podrien remeiar-se establint expressament l'aplicació del que estableix l'article 118, paràgraf segon, de la Llei d'Enjudiciament Criminal, als senadors i diputats, de manera que haja de posar-se immediatament en el seu coneixement l'admissió d'una denúncia o querella i qualsevol actuació processal de què derive la imputació d'un delictes. S'establiria també expressament la facultat d'assumir la condició de part, prendre coneixement de totes les actuacions i obtenir una còpia d'esta denúncia o querella, si és el cas; declarar voluntàriament davant del jutge, aportar documents, proposar proves i participar en les diligències probatòries.

L'anterior proposta no vulnera el que disposa l'article 71.2 de la Constitució espanyola, ja que l'atribució de l'estatut d'"imputat" no requereix suplicatori i l'autorització parlamentària és necessària tan sols per a «inculpar» o «processar», però no per a imputar.

La proposta té un antecedent parcial en la pràctica seguida per la Sala Segona del Tribunal Suprem d'admetre la declaració voluntària de l'aforat, assistit d'advocats i representat per un procurador, sense necessitat d'elevat suplicatori a les Cambres.

La regulació de la proposta evita el risc d'autoritzar una primera instrucció pel jutge que inicialment va conèixer el procés, que podria desembocar en una «inculpació material» de l'aforat, vulnerant tant el fur del parlamentari (article 71.3 CE) com la garantia de la immunitat (article 72.2).

Per tot això es proposa la redacció d'un nou article de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Article únic.

S'introdueix un nou article 118 bis en la Llei d'Enjudiciament Criminal, amb la redacció següent:

«Article 118 bis.

De la mateixa manera que en l'article anterior es correspondrà quan s'impute un acte punible con-

tra un diputat o senador, els quals podran exercitar el seu dret de defensa en els termes prevists en l'article anterior, i tot això sense perjudici d'allò que s'ha previst en l'article 71.2 i 3 de la Constitució espanyola.»

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 5 de juliol del 2002.

JUAN CARLOS R.

El Presidente del Gobierno,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13355 *LLEI 32/2002, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de Règim del Personal de les Forces Armades, a fi de permetre l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.* («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'actual situació d'Espanya, en els seus aspectes social, econòmic, jurídic i polític, convertixen el nostre país en objectiu atraient per a nombrosos estrangers que desitgen, per diverses raons, traslladar-se a viure entre nosaltres i exercir una activitat de caràcter professional.

Este fenomen de la immigració, regulat en essència en la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre, no sols necessita una disposició solidària de la societat espanyola, sinó que a més, imposa un esforç comú de tots els poders i institucions públiques. A este esforç no han de quedar alienes les Forces Armades. Això suposarà, d'altra banda, aconseguir un cert increment —en tot cas no molt significatiu— en la base de reclutament. Això requereix l'adopció de les mesures legals oportunes a fi d'alçar la prohibició que nacionals d'altres països puguen formar part de les nostres Forces Armades, la qual cosa, no obstant, ha d'arbitrar-se normativament de tal manera que la seua regulació no supose ingerència en assumptes interns d'altres Estats, ni una col·lisió amb les normes de Dret Internacional, ni amb el concepte tradicional de les Forces Armades i la missió constitucionalment assignada.

La Defensa Nacional i, com a part d'esta, la defensa militar és responsabilitat essencial dels ciutadans espanyols. Per això, l'accés d'estrangers a les Forces Armades ha de restringir-se de forma proporcionada a l'objectiu perseguit, amb el propòsit d'evitar un desplaçament quantitatiu i qualitatiu d'aquella. Per a aconseguir-ho, s'a-

dequa la carrera militar dels estrangers que hi accedixen, en la mesura necessària per a la consecució de la doble finalitat de la seua plena integració i de la seua col·laboració en la política de personal de les Forces Armades dins del procés de ple professionalització d'estes últimes, la qual cosa conduïx a limitar els països els nacionals dels quals poden optar a l'accés als Exèrcits d'acord amb els especials i tradicionals vincles històrics, culturals i inclús lingüístics que els unixen a Espanya.

Article únic. *Modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de Règim del Personal de les Forces Armades.*

1. S'afeg un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«També tindran consideració de militars professionals els estrangers vinculats a les Forces Armades amb la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal, en els termes establits en la present Llei.»

2. S'afeg un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 62 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Els estrangers podran accedir a l'ensenyança militar de formació per a adquirir la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal en la forma establida en l'article 68 bis d'esta Llei.»

3. S'afeg un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«El que disposa el paràgraf precedent s'entén sense perjudi del que establíx l'article 68 bis en relació amb l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.»

4. S'afeg un article 68 bis a la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Article 68 bis. *Accés d'estrangers a militar professional de tropa i marineria.*

1. Els estrangers que siguen nacionals dels països que reglamentàriament es determinen entre aquells que mantenen amb Espanya especials i tradicionals vincles històrics, culturals i lingüístics, podran accedir a la condició de militar professional de tropa i marineria en els termes dels apartats següents d'este article, i sense perjudi d'allò que s'ha determinat en el paràgraf segon de l'article 68 de la Llei, sempre que, per la legislació del seu país d'origen o per tot allò que pugua establir-se en convenis internacionals, no perden la seua nacionalitat a l'entrar al servici de les Forces Armades Espanyoles ni tinguen prohibició d'allistament militar en estes.

2. La relació juridicopública de caràcter especial que s'establíx amb la firma del compromís es regíx exclusivament per la present Llei i les normes reglamentàries que la despleguen.

La relació de servicis professionals amb les Forces Armades s'establirà per mitjà de la firma d'un compromís únic que tindrà una duració, a comptar des del nomenament com a alumne del centre docent militar de formació corresponent, de tres anys, i produirà, des de la data de la seua firma, els efectes pertinents als fins de residència i permís de treball.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, aquells que a la finalització d'este compromís hagen

adquirít la nacionalitat espanyola i vullguen continuar prestant servicis com a militar professional de tropa i marineria en les Forces Armades, podran establir nous compromisos d'acord amb el que establíx l'article 95 d'esta Llei.

3. Per a l'ingrés d'estrangers en els centres docents militars de formació s'exigiran, a més dels establits en l'apartat 2 de l'article 63, excepte el referit a la nacionalitat espanyola, els requisits següents:

- a) Tindre la residència legal a Espanya;
- b) No figurar com a rebutjable en l'espai territorial de països amb què Espanya haja firmat un conveni en este sentit;
- c) Tindre la majoria d'edat d'acord amb el que disposa la seua llei nacional; i
- d) No tindre antecedents penals a Espanya o en els seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol.

4. Reglamentàriament es determinarà la quota de places que s'oferiran per a l'accés d'estrangers, amb indicació de les especialitats, unitat o unitats i, si és el cas, percentatge de vacants en estes últimes.

Així mateix, es determinaran reglamentàriament les especificitats de l'ensenyança militar de formació dels estrangers per al seu accés a la condició de militars professionals de tropa i marineria de caràcter temporal, que tindrà en tot cas, com una de les seues finalitats, la de proporcionar-los una instrucció adequada sobre els principis i valors constitucionals i les institucions, així com en els coneixements bàsics històrics i culturals d'Espanya.

5. En cas de resolució o finalització del compromís, si encara no hagueren adquirit la nacionalitat espanyola, quedaran sotmesos al règim general de drets i obligacions aplicable als estrangers, sense que se'ls aplique el que disposa l'article 169 de la present Llei.

6. Als que hagen sol·licitat l'adquisició de la nacionalitat espanyola se'ls podrà prorrogar, si és el cas i en els termes que s'establisquen reglamentàriament, el compromís que tingueren firmat fins a la finalització del procediment instruït amb este fi.»

5. S'afeg un paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«f) En el supòsit d'estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les que permeten l'accés a la condició de militars professionals de tropa i marineria.»

6. S'afeg un paràgraf m) a l'apartat 3 de l'article 148 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«m) En el supòsit de militars professionals de tropa i marineria estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les referides en l'article 68.bis d'esta Llei que permeten l'accés a aquella condició.»

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juliol del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ